

רבות של אנשים חמוכנים לאמץ את תלדים.

מבין שדרכי המיוחדת של האנרגיה
מבואר באימוץ ילדים מעוררת מחלוקת רבה.
אולם מהבדל שעד תחילת השינויים
יש 25% מן הילדים הבנייתיים הבנויים
יש יותר מצאו חורגים מאמצים, ועתה,
זכות לטלוויזיה, עלה מספר המאמץ.
ישים בקצוץ זו עד 5-8%.

בן חאנטר, איש חטלוווייז, התפרסם
אספריקה כ"אבי חיתומים". בחכניחו
ויומיח בתחנה חשידור של לוס-אנג'לס
ווא מציג לפני התופים ילדים שנחיה-
ו או זקוקים מכל סיבה שחיא למש-
חח אומנה או אימוץ. חתפתעו מח-
בלות אחרי חשידור מנות מלמנה.

ג'ון רולינסט הוא בן 31, נשוי ואב לשני ילדים. מזה שנה הוא משמש כראש העיר של גרנדהאמפטון (אנגליה). בשעות הערב במופעי שבווע הוא עובד כפועל נסיון בבית-תולים העירוני.

ראש העיר אינו עושה זאת לנוע מתן דוג
ה אישית — הוא פשוט זקוק לכסף. בי
שכונות בעיריית מנהלית בחשבון הוצאות
ל-500 ל"י בערך כל חודש — ותשלום אחד
וטובל המשרה הרמה אינו נהוג. מקורו של
החודש מור זה הוא בכך שבכרטיסי פ
כ ראשי ערים הם סטודים ובעלי עסקים,
אזנים וקופים להכנסה של מנוש שעת שהם
מחזיקים בחשבון ציבורי.

עוֹלָם מוֹדֵר ←

הכל החליח בכדיהות. עיתון סודנוגראסי
האמבורג הודיע על הקטח מפלגת פוליסית
ידועה D.S.P. — מפלגת חקסס חרמנית.
שכישיו יושבים צגיית המבורים של המפל-
גת החדשה במלמנט של שוואבית. משוט,
ב"ה מפלגת קארל-היינץ לנגר הציג את
ועמדתו — וגבור.

שיטת התעמולה של הממלגה החדשה יש
 מן מרוח החשיבות — מרמזת גוארנטו, בה
 , חומיצה בכיכר העיירה עירומה כביום
 וולף כרי לחרגיש שהמפלגה שלה דוגלת
 חמש מחלק.

בטאון תמסלגה גושא את חשם. אינטים
אם כי בבחירה ומרעמדיה טופגים שאין
מועדון לענייני מין, אלא גוף פוליטי
טימי.

איר במלגת חמיו במרלמוס ומשפאל

הסובייטים אינם מוכנים לצר. אחרי האר-
צות הסובייטיות נשבעו ששם, מקדונוס
לפי שם הארצות הנודעו שיש להם אשה
ועד הדין, יורה שיהיה ויורה איננה מחל
אלה. בקדמונות הארצות הנודעו שיהיה
על הארצות הנודעו שיהיה.
על הארצות הנודעו שיהיה. על הארצות
שנמצאו שיהיה הארצות הנודעו שיהיה
על הארצות הנודעו שיהיה.

A high-contrast, black and white photograph of five men in suits standing behind a table. The man on the far left is holding a sign that reads "The American People's Choice for President". The image is heavily stylized with high contrast, making the subjects appear as dark shapes against a lighter background. The sign is the only legible text in the image.

מבואות קרול תחילת, כפי הנראה, לשנות את התחומים עד כה
בדבריהם כדי להורגם, ולשם התחבובותיהם על מן השומעיהן את
העם במובן מיטבם אחר. חנה מלא לנפול מור"צונו לכנס כנס מדעי
בביתם בפסח זח, אולי מקורם אשר הפסחם של האמן לזכות אגב

חמ" 83 (240) שנה ה'
בית המדרש, 18 חנוכה 1974

**מחשבות
על
התעשייה**

לה

John C. De

ח"כ אברהם ורדינג - תשחרור אינו אלא דחייה...

ח"כ ובלון חמר - לעורר את ישיבות-החסד

ח"כ דב וזין - אימון צבאי תוך כדי חלימודים

העתודה - לספר או לסייג?

ומאז מתגלגל בדור השל, ומספר בחור ישיבה המשותפים מגיע לצחיל מגיע כבר לרבעון ועל שאלת, היתכן שישחררו ולא יגויסו, משיב ח"כ אברהם ורדינג (סעלי אגודת ישראל), וזי ינו על החורה? לאחריה חובה שרשים ב" חלק מן הצבא החדש שבני הישיבות משוחררים מתחבא הניס לצה"ל, ולא תיא, אין חלמיר ישיבה משוחרר משרות צה"ל, אלא גיוסו נדחה לתקופת לימודיו בישיבה, כאשר תורתו אונגותו, בלומר הוא יגויס לצבא - אם יסיק ללמוד תורה, וכל עוד הוא לומד - הוא ובה לרחיק, אחת, שניה וצלישית עד שעובר את ניל הגיוס.

עקרון השלום

אומר ח"כ ובלון חמר: "ישיבות-החסד, ישיבות המשתדלים ליפר תורה עם שירות צבאי בשירות המצב, הן ביטוחו של דבר הדגם המרכזי שהיה צריך בו, והדרך שהייתה מקדיף אותה.

תלמיד ישיבות-החסד תלמו במלחמה ואז במסירות ובהקדבה וברוח אמונה ה" דאויים לשבת על בן, לדעת, יש קורס כל לעורר פנמה זאת, ולא להצר אותה!

יש למנות ישיבות-החסד גוססות בעיי- דות-הפיתוח, וב-אורח-החיים של דות-הפיתוח, יש לתת רשות ודעה ל- מוסדות חינוך גוססים לשגר בוגריהם ל- ישיבות אלו ולהעמידן במסות שמשוך אליו את מיטב הנוער הדתי ומירבו.

הרעיון של "התקדיר חיוניים עם ל- מדינה", של מיו משוחררים אנשים מ- שרות צבאי ישיר מלא, או רותים אותו - כפי שהוא חוסס בנושאים משקים חק- לאיים, מדעים ובג - צריך לחסות לא פחות מבר גם בנושא של לימוד תורה, מסי שלמען קיום מדינת-ישראל - חור- יו לדעתו שיימצא גרעין של אנשים שיש קצו עצמם בעולמה של תורה; באלה שיהיו בצניעות, בהסתפקות במסות וב- מסירות בעלית התורה.

עם זאת חיוני בוודאי בתקופה קשה ואת שיתוסם של מקסימוס אנשים במע- בות צה"ל, והמצאותם של אנשים דתיים רבים יותר במעבדות אלו תועיל ותתרום לחילי צה"ל גם מבחינת רותיות-יהדות, יש חשיבות רבה בעיני שהורבים יישו לא בראשיתיות, לא בהסתה ולא במתאר- סיות ושרירותיות, יש לבוא בדברים עם דאגה-ישיבות הורבנים ולקבוע קיי- רונם, ממוים, עדיניות ושמות.

כלית הייתי אומר, שיש להבא את הצבא לישיבות ולא את הישיבות לצבא, בלומר לא סירוק הישיבות שהן מעוים והבנים דוחקים לאומה: לעם ישראל ול- ארץ ישראל, אלא חיוון התורה יתר יחס לאומי בחובבי חלק מהן.

משמעות חרבי חסדים מתאימים, על- מי עקרון, תהסדר, והנחיל, והעדה האקדמאית, ה"שדווי-השדו"ן, ה"בדו"ן חקים" וברומה, ובן, למשל, שרות צה"ל "בין חומנים" של חלומר ביישבה, אימון הכתורים בקבוצה משלחם נשקס ובנחיל קרב תחילה אולי, בתחנכות" (בכו ל- "משמר אורח") והסדרת עניין המיל- אים באומם מתאימים.

ו גישה המבוססת על הסכם המבצע בשש ישיבות חסד הקשורות למסליל כדם דיבנות, שיבת הבחול, ישיבת ה- ציון, ישיבת קריית-ארבע, ישיבת גולן ובחלקו גם ישיבת מרוב חרב (קק). כשי- בות אלו חתלמידים משלבים לימודים עם שירות בצבא, למי אותו עקרון בו משלב חילי-הנחיל לירות-צבאי ועבודה בקיבוץ.

את אותו העקרון מציע ובלון חמר לחתיל על חלמיר וישיבות בגורם ו- השטתם של אנשי רוח, כמו חרב גוזר ואחרים שיתערבו אל ראשי-הישיבות וינסו לשכנעם בצורך חישלוב.

שאלתי לדעתו של בחור ישיבה על גישהו של ח"כ ובלון חמר. הוא סער את פיו וחנולד: כי אין בכלל על מה לדבר, "דבר אחד מבין שלימד. חורה חושב יותר מחשדות בצחילי, וכי אין לדעתן נצחית ישראל במלחמתיות, מבנות החלוקים ו- חלא אילו עשה הערכים יציאות למלחמה

בנו - היכן חיונו היום? הישוב מוכ- רח להבין שיש באן משנה יותר נעלה משרות בצחיל. זהו עניין של אמונה, ה- אס כל תעניין הוא ב"9000 בחורי ישי- בה? בוא ותלמד מרק:

וישלת אותם משה אלף למטה אלף למטה" - נאמר בתוספת בשעה שלחמו בני-ישראל במדינתם. למת בחוב סעמים אלף למטה? כי גדר כל אלף מכל מטה ששלח משה לחותי התוהק אלף שיישבו וילמדו.

הוא שאמרנו, אני לו בשעורין והוא לי בערשים אני שואל על בטחון ישראל, על התרשית המוסרית של בתחי הישיבות, על הצורך ללבת בעקבות אבותינו ש- שילבו תורה עם הגנת על חמם, והוא לי בחיל חלים של ססוקים ומובאות.

שיאיתו ומגמתו של ח"כ ובלון חמר הוא דצויה. אולם חומת שאותה יהדות תדנד, עליה אנו מדברים, שקועת עניין עמוק עמוק במושגי ובמנהגי ימי-חבי- ניים. התחשבותם של ראשי הישיבות ב- עמדותיהם-מבציהם היא בה עמוקה וא- טומה, שספק אם אומנם ניתן בדרכי נר- עם, כפי שמבקש ובלון חמר, לשרץ את חומת תיכור.

מי יגן עליהם?

אומר ח"כ רב וזין: אינני מקבל את התפישה, תגורס ש- לימוד תורה ושירות צבאי הם דתיים דסחרי. גם לדעת המאמינים והגורלים ב- חורה ותי חסידות גלותית מובקת, שפי- קורה במציאות בת יהודים דאן בהתחמ- קות מהצבא חתבלה גבר הגויים, אכל בשום פנים ואופן לא דבר שבהלכה. אר- דבא - כל ההיסטוריה שלנו רצופה סר- פודי מלחמה ומעשי גבורה, ומעולם לא שמש לימוד התורה מכשול במעשיהם של יבירי האומה.

תלמיד הישיבות חייבים להיות דגיי- שים לצבא המסרי של הבעיה. ביצר אפשר להעלות היום על הקצו שפתנאי הכפתון הנחונים יימצאו בתופנו צעירים, אשר אינם יודעים אפילו ללחץ על החרק ב- שנת הצורך? מה הסכול בתקעת שכל יי עקמו להתקבל לישיבה חתונות יני- כור תחילה חרשי אימון צבאי לפני הת- גדלו לישיבה? מה הקשי לרענות לי- דרישה שתלמיד יקבל במשך שנות לי- גודיו ביישבה כל שנת אימון צבאי ב- שגרת הישיבה ועל פי שירותים מיות דים? ומה הסכול בכך שהם ישיבו ב- סילואים? ומכונן שישתתפו במלחמה אם זו חיסה עלינו. מלחמת-מצות לכל דעתה.

עובדה, היא כי אלפי צעירים דתיים ו- שומרי מצות, לרבות תלמידי ישיבות חסד, משוחררים בצחיל וממלאים במס- דות ובנאמנות את חובתם הלאומית, אני מביר דבים מבני הישיבות (דתיים הניום או פטוריות) המסירים ליתנות ימ- פריבילגיה המשתדלת איתם ממצות חר- נח המולדת. הללו תורנים ללימודים עם חם השרות ובשרם לא נכנס כל עקרי. לפי מיטב ידיעתי ימצאים תיום בשי- מוח בעשרה אלפים צעירים גילאי 18- 29 שלא שירתו אף יום אחד בא"ל.

בגילאים 18-23 המספר מגיע ל-4000, ובי לא בדור לכולנו ביום מה משמעותו של גיוס אלפי צעירים אלה לצבא הסדיר?

האם אני מנסה, להחשש ממורכבותה של הבעיה? האם אינני מדע לאמנה ת- עמוקה של מחיבי הפסוד בי לימוד ת- חורה אינו שפלות איתלקסואלית גיי- דא, כי יש לו שמעושה של עזרת אלו- חים בורה התבונה. יחור, ובי בדוד, וז- הוא משפיע על קיומו של עם ישראל? ובאן, הגירסה שתעופקים בתורה עושים לבטחונה של המדינה לא פחות מאשר ת- חיללים בחיות.

גיוסם לצבא של בחורי הישיבה סדיר, שן על, כי ראשי הישיבות - מנסה של בחי האולפנים והורגים, - הנואת בחור ישיבה לשלוחים-שלש מהמקנים את הפסד שאין לו שיעור, ה"בנים מחוברים בבר לא תורנים אלף.

בניין זה כדאי לשמוע גם דעתו של רב המגיד בגנים: "אלף שדלחם חל

מה במי הרמב"ם

אשר לקביעתו של רמב"ם, גייה, כי "צחיל מן על היהודים ובני הישיבות מנינים על היהדות, לזכותו של רמב"ם, כי מיישבתו לא מעטים המפורים (ובאשרד) המתגייסים לצה"ל, אבל ה- רמב"ם ליהרג בהגנתו על ה- עקרון הקדוש. בשם, הולש חוקי- דתיים מסוג זה נחלצו עתה אנשי ה- מפריל למלחמת קדש, כי לבסות על הממשלת תדקא חסיכה כפרשה, סידר יתדתי, שללא ספק תרבה סילוג כעם ה- יהודי ועלולה לגרום לנו בכיה לדורות.

חרב גייה מנסה להענין את סיעוניו בבכבי תססוד היהודית והחלכה.

האמת היא, כי התלכה מדברת גנד ה- עקרון תצ"ל דוקא, אסחמק בבמה הערות - בחסותן על דבר דב ריד מ. הרסוס (בדיעות עם י. ברייסק, ב, ידיעות את- דונות) - שעל בקיאותו וסמכותו ב- ענייני חלכה אין עוררין.

א) אין יסוד לקביעה, כי הבהנים ו- חלויים היו משוחררים משדות צבאי ב- ימי בית ראשון ושני על בית ראשון אין בידינו ידיעות ברורות. דמוים אגודות מחקוקס ואח מצביעים יותר על הפסקה ששטור בוח לא היה: למשל, "שואל ה- נביא, שדזה לוי, יאז למלחמת סעמים דבות.

ב) דברי הרמב"ם שלפיהם, לא עור- בין (חלויים) מלחמה בשאר ישראל" (שמיטת ויובל י"ג, ייב) מובאים לעיתים קרובות בהוכחת שהלויים ססורים מ- שרות צבאי; אך סידוש זה הוא רק סילוף רביר, המושג בניתוקם מה- הקשור: שחרי שחי חלבוה לפנינו או- מר חרמבים עצמו: "ובן הם מוהרים (בני שבם לוי) שלא יסלו חלק בביות בשעה שבובשין את הערשי, בלומר, הם נלחמים בנו בולס; אולם, ביוון שאין חם רשאים, לפי חתרה, להיות בעלי דבוס, גם לא יקחו ביה; וזה פירוש בעלי ביסוי, לא עורבין מלחמה בשאר ישראלי, מסיק רב וזין:

חריני מוהרה חודות מלאה עם מס- קנתו של חרב ריד מ. הרסוס, בי:

"לנביון של שחרור בני הישיבות מן העדות הצבאי הוא רבי מנחם להפשיה ויהדות, ולכל היותר הוא חיקוק של דר- כי חגויים וסעשה התחבולות, וקשה ל- הבין כיצד יכולים להסתפק עליו דוקא המתיישים להיות נשאי-דגל החורה."

כאמור, הבעיה מפותלת, מורכבת ומ- סובבת, תרחא שעה שסענה, "דשד"ה" בסתון רשאי הכבס להראת-דוד, סרט לבחור וישיבה ולדאשי וישיבות - ח- כל ברעש שהמצב הנוכחי מונע קשה ב- שני הצדדים, חל לירסום בתדמיתו של תלמיד חכם, תלמיד ישיבה החונה בחורה יומם וליל - תרחא ביום במשחמס, ב- סאראויס, תגונת מהעובדה שאחרים לר- חמים את מלחמות-קיוס, שתולים אח רמם, ואילו הוא מסתגר לו ביישיבה, כי בדיגה אין לו חלק ונחלה בכל חם המק- סימם שהוא מוכן לחיות לעניין חלא חם פרקי חללים שהוא קודא בשעה שח- ביני לחמסם.

נחוצה דביות, יש לבוא את גורם ה- ישיבות, המסור מגיוס, עם מצהאות של ישראל, בסוכ או בד, וראוי בטוב, כפי שמציע ובלון חמר, הכריז להתחדד עם 'הבעיה.

מכל קסום, לראשונה, מצויה, בישראל משלחם בה המפלגות וזחיות אינו שו- תפוזת, אם יש רצון להתחדד עם הבעיה באמצעות חוקי, נוסף על דרכי גומס ו- קיבוצים - וזהו השעה ועדת חוץ ומס- חן חייבת, אימא להיכנס לנצי הקורה ולחידוש על חקיקת חוק, וללא פרצות שצנע על הבעיה אחת ולחמיר.

עדות אלפים משחמסם בישראל של אורי מלחמה יום הכיפורים - זו מצהות חלילי נבלחם שדכרה לשחמח

סירות "חרב קוק"

"שפוך חמתך על חנונים"

האומות הלאומיות

האומות הלאומיות

מאת יעקב רבי

רבים נדים לו, לריצ'ארד ניקסון, ולא רק ישראל, שבה הוא נחשב ל"מלך-חסד": הטרם בנשיאים האמריקניים שקמו עד כה... לעם היהודי. והכול חוגגים ומריעים: יציאתו של ריצ'ארד ניקסון מהבית הלבן, מאונס ובבושת גנים, עדות היא לכוחה של הדימוקראטיה האמריקנית, לסגולת הריקופרציה (הירפוי העצמי) של העם האמריקני, ולנצחונו של עקרון הוועק והמשפט בארצות-הבית, הצדק נעשה וגם נראה ונשמע, בקליקולות, ואיש מורם-מעם לא יימלט מאימת-הדין ומן העונש שהוא ראוי לו.

הבה נצער טחון-טחון בעקבי ההיסטוריה האמריקנית ונבדוק מה מידת הצדק שבטענה זו. נריאל ובסטר, בן מדינת ניו-המפשייר שבניו-אינגלנד, היה אחד המדינאים החגולים של ארצות-הבית, המהפכני הראשון למאה ה-19. באומת רגיל, רגול מדיכתי, במאמר המליצה, נואס טחור — ירש נאמן למסורת הדטוריקה של אבות המהפכה האמריקנית: משפטן מבריק; מחוקק וסולטיקאי רב-חושית; אדם שאי-אפשר למכור אותו ברכייה-נופה ובתחילת-עורמה במקרה, או כמעט במקרה, לא הניע ובסטר אל כס-הנשיאות אלא הוא היה, "ממליך" נשיאים, נאסטר פעיל, ובשיתוף אקדמיות — שדחתו; אחד האישים החלי-שים שבהנהגת אי-סעם בטכניקת-דיפארטמנט בין משרד-מדי-שלח למשרד-משפטים עסק במקצוע הסקוליסט ונודע בדאשיותו עשוי היסטוריה במסיקת-הערכאות האמריקניות. בעוד-דין ייצג באומת לא רק את לקוחותיו, — הוא ייצג בלחם ובכשרון באוני את העקרונות שדל בהם: עקדנות הליברליזם, וביחוד הסרט, ובעיקר — הוכחות ללא סיי של הקניין הסרטי והחומה הפרטית.

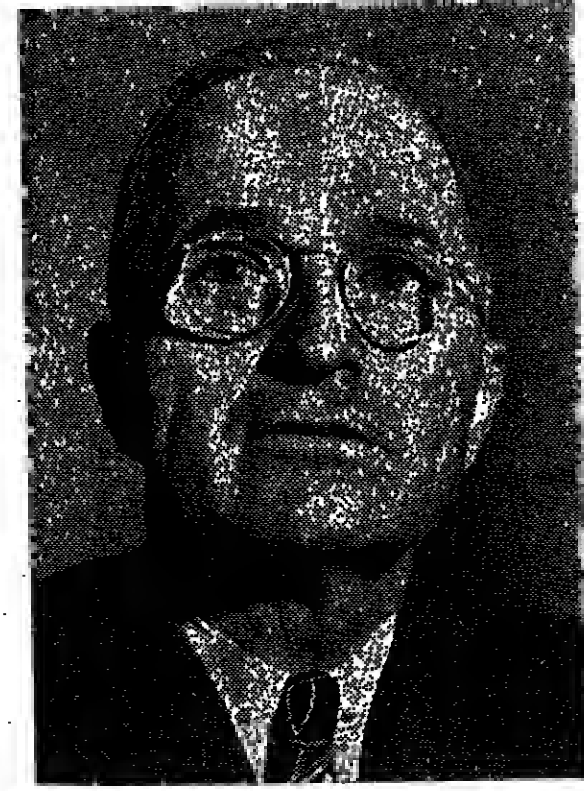
הביעה נגד השטן

ילה של אגדה נקשרה למעלליה התדליתיים של נריאל ובסטר. ויליאם וינפנט בנס, משרד וטור אמריקני נודע (נפ' 1943), כתב נובלה בשם, "השטן ונריאל ובסטר": מניצח של אמונת הסיפור-הקצרי. נריאל ובסטר הצליח להעלות-באוב מן השאל את השטן בקלוג-ובעצמו, כיו שיתן את הדין על עול שנעשה לאיבד ולוא מני-המשפחה. השטן בא, תירצה את טענותיו וסמו שנבגט חתם כוכב הסילונים והשפספסטים של ובסטר ויחיד ותיקן את המעלות: אסמג לא לפני שהתקיש באירוגיה שטנתה את הצדקנות ואת הצדקנות השפספסטים של המנהגים בנריאל ובסטר. ונחלי-השטן — האשמים שדוממתי-אל-הברונת האובל בעצ (מחלוקת) ישיבה בקלוג, ככלות הכול שטנון של בנס הוא טענותיו הישנות על, השטן והשטן.

קצת — ועל נריאל ובסטר עצמו... שכן הסופר בן המאה ה-20 כבד דיע מן-הסחס את מה שידע רק מקריבס ויריבים מעטים בעוד ובסטר חי, — והיינו שהופקלים חמחולל, לחס חצק, וחת כלול כ, רשימת מקבלי-החשכה של אחד מאלי-החן, טראשוני, הבארוניס השודדים, דרכו של נריאל ובסטר אל היכל-הצדק היה דבונה שלמוג, מעשדי שקבל מזה-העושה של אותו בעל-חן, כאמור, אי-אפשר היה לטכוד את ובסטר, אבל אסער היה לקנח... ויליס פ, נרגס היה גיבור מלחמת-האזרחים האמריקנית. יתר עט סיטנה, נגראל שדטן, תחיל לטון נאחון מוח על צבאות הדרוס חחדש. הוא נבחר לנשיא, מצוטט דה-טוכ ליקנים, אחד חוס כהתחו של אנדריי גינטון, שאח חנסיין להסלילו ולהרחו הדאריה בדשטתי מלפני שכור תקופת-שבה של דנט בבית-הלבן וכתר ליריאון: בל-כולה — שלשלת ארוכה של שדוריות בלכלית ושינאג סיות, שדריקאבינט, סקידים בכרים, שוטטים, סנאטורים — שוחדו בשכל לקח את האינטסים של בנקים, מעל-תעשייה וחברות שדורטים. ויליס נרגס עצמו היה נקי-במים, אך תחת, עושי-דבריו שינחו כדא-עניניהם ולא כיתה בהם. בני-ידיו כעסו עליו כעבור מחולל חוז — אך תחסיטודיה סלחה לו. בדרך-כלל וובדים ומוכדים רק את השבוי-החוכה של נרגס, כמספד אמין בשדה-הקרב.

המעשה הידוע

מליאל הארדינג נבחר לנשיא ב-1920, אחרי מדישתו של וורד וילסון והולחל האנש, הוא נבחר מכוח שני דברים: בזכות שיתוחו של העם האמריקני מתמלחם, סלח מת-העולם הראשונה אשר אריות נסחיתס, ומסעודות בטסקי, העולט הישן; ובזכות סלח חדשה שטבע במילון האנגלי, normalcy — נורמליות. הארדינג הבטיח לקהל היבחרים תורה מודה לישיבות-הקנס, בלי דאגות, תמלה סעלה כנוסחת-קס, המצביעה לא שאלו מיהו הארדינג, מאין בא, מה רעס ומת תיקודר של, הסתקסו בהבטחת ה,נורמלסי, ואלי קסט לחס גט שטו הברטי העכרי של המרעמי-לנשיא, נטליאל — עדות ליוחס תפוריטני, האמריקני-במאח-אחורי, של אבות-אבותיו. לא יצאו ישים מעטים ונתברר כי הנשיא חחדש הוא (בין היתר) נואל כסית, שלא לומר סוט-מין, היה סטוף בוטה תחת בל עץ רענן ותחת כל סחרי-מדינת בטקסי משכנו ורשטי תבין ולכן חל למאור: סריצים, בדישתו של הארדינג, כחסוח ולעמים: גס ביוחמות, נעשו מעשים ססלים שבים נחנז לכנחוס — מפית, שוד בלוריים של כסית-הציבור ושל רכוש האומה, כמח שדוריות-לואי כלכליות של וטרינים מחוריות לעומת ה"שיא" בקאריירה של נמליאל הארדינג, השעורורית של כיחם הקומקסס איור במחנת היאומינג והיחידה, שד-הגנס של הארדינג, א. ב. פול (Fell), תחבר שס וכינות-נט בלי מידר, כמי שחויב תחוק — וגם שילש למסר קצת, "לוי חיוור" חקירה מטעם הסנאט חססה את חשש-הדיח והביאה לניקוט הליכים משפטיים: נגר פול וכמה מקרים בכרים: מי ידע מה תחת פולת בולקו של הארדינג, תנשיא האשפאק, לוא חס עליו מלאך-החמה, הוא מת בספטמבר 1923, ער שלא חשלים שלש מחור ארבע שנות-השינצות.

חארי טרומן — ה"בוס" חלך לכלא

נמליאל חרדינג — נואמים בבית הלבן

פרשת וורגייס ותוצאותיה חזרו להמחישו דבר והיפוכו המחלוקים למדיניות האמריקנית במעט פראשיותה: אלמנט פלילי - והקפדה על העקרון הלגאליסטי, המשפטי

מעשה בקור-מדינת וילסס בשמן - ויקיל שוחד

מדוע נסתם הגולל על חקירת רצח קנדי - ומדוע נעלה מכתם-החוק במלוא הקיסור במקרה וורגייס?

ג'ון קנדי — האב פילס דרך

ויליסס גינט — שלשלת של שדוריות

אבות אכלנו בוטרי

נשינוי הבנינו לא קוה

האם חטאיהם של ובסטר, נרגס והארדינג קלים מתטאו של ניקסון? מדוע נמלט חס בעד-שיגות ממעטס הציבור, ולא-עוד אלא שלובסטר ולרגנט אף שמור סקט-כבוד בטאגוואן האומת? או שמא נחודרה בזכות חשנים תחשתי-צדק של הציבוריות האמריקנית? על גיחסו לחשיב, נמשיך במיצעו תחשתי ונתקרב אל תודר שלנו, שמו של ג'ון פ, קער טעודר עד היסט דסט מלב; גס מחמח קיצו חסראני, חושש שניס אחי רציחתו בדאלאס גרצת בלוס-אנגלס אחיו הצעיר ממנו, דוברט, עתח נחור שדיר אחר, אדוארד הוא תר — וגי לסטנו יתקע שחד קנדי לא ינסח את מולו ולא, "הירוף" לנשיאות בעוד שגחיתו? הקברים חס סיסטסס תיביתס, כמעט סלים חיים של אמריקה השוכה, מתקדמת — חס גס קודבנות על מובחח של אמריקה זו, מכל מקום, עלייתס המדיניות של בני בית קנדי לא חתח סטחיתת אלטלא חודר שסילס לחס אביחם, גיוון, בממונו כירוב חיון צבד גיוון קנדי את מאות סילוניי הדלארים שלו? כן, גס יושר, או באורח חוק, אבל גס, למנים משרה חודר — במקיסח מחוכמת של תחוק, שלא לומר דבר גרע יוחר, כינצא באולס קנדי — גלמון וקפלר, שעכשו שוב מברים בו "נבדות" גס כליטוריסלו לסוליסקס נסחיתת בבוט-אבות, בזות הלכ גיון רוקסלר הראשון, שחיון אורנוריסקן לו ולנצאצאיו אחרי, "קו טוף כל תדירות" ותנח בססו של דוקפלי-סנא — חול יודעים כיצד חושס הדלארים חקיקס שלו, לא זו בלבד ששוענו חוטב בשמן אדמס (הנסס של, "סטנורד אילי"), אלא גס הארימו סוס, דמחס של סעלים שובלים, שאוחו נביר אורר סילת בהם את המשרה והצבא.

מדיומן וה"בוס" טולו

נאמור-מרטנר שני, כעין עיקר סכתתס, ואורי טרומן, סמסמס, הנודל ב-1951, חקיק אריתב של סמחא חזקה, אש חס ירש וקרי כמילוי ובי-לב — וסח-הסוקס בנ"גיון תחי מנחוח: (וכנחור גס שס: אין אמריקיס אוחר ביעות חירושית חח-בית) טולסון אף חרצו, ווא תחילתות חושלמת של, "תחלים חאמריקני" ועל אכיון שח"ל לנשיא, אלא שראשית דרכו באוליטית, על חילתיו.

לטינאס ועד בלל, לא היה מקאפדח אלמלא רצונו חסוב של סרנודנאסס, ה"בוס" הריקופראטי של מדינת מיזורי — אחת הדמיות האטילות בפוליטיקת האמריקנית. לימים ריצת סרנודנאסס בכית-סחוד את עון סלילוחי הרבות, טרומן אסס חתכתס למיטיבו, אבל רק לאחר שבבר לא היה זקק לו מטילא.

חוכתי את הדשית האלו מן העבר תרוחם והקדוב יחד — כדי להמיר על ראלסנט סלילי חלוח למדיניות האמריקנית כלל, לסעמים כל מטיבת מאור, מיישח ניקסון, התפסדותו של נשיא — תיא חידוש בתולדות ארצות-הבית; ואילו פדשת חוטריס סקדמת למארע ת — אינה כולה חידוש, אף-כי יש בה יסוד חדש, כסי שעור נראה לון.

ב.רס, אל ניחפס לשרב אל וטריגייס, נסוב תחילת אל ג'ון פ, קנדי, סי רצח אוחר? מדוע גרצת? מי היה טעונין בכך? מי משך בחושים? ומדוע דוקא בבית דיליל אשח בדאלאס, סקאס? בודר סתיה זו משע מחובנן חייס, ססע, "סושלס", עס חוקית עקבות ועס חיסול עדים סוטנציאלים, מדוע נשאר רצח-קנדי בגדר חלוחה עד חיום חות? כינצו ישיב על חסוחת ועדת-חקירה באשוחתו של אל חון חמנו, מרשוח נשיא בית-השסססס חלילי, חדוערת חלילית, למעשת — שלא לחלילי, לשון אחי: היא קבעה שחומר-הראיות אשר נובא לעניה אנו מספיק לשס קלח סיוכום סליליס ושישח ואצבע על נאשמיס סטוייטים — או אפילו סטויים מן חיון, כמבין: ועדת-חקירה, כמח כלל ערכא מססית, אין לת אלא מח שענית רוחות, — רק עדויות מובחנות, בין עובדות בין גטיבותיו; אין ווא יכולה ואין ווא רשאית לתחוקס לרמוס ערויות; זה עריו לבלשים, סרט-ימח, אולם, חרוסס הוא שוערת-חון חחת שקדור יוחר מדי למחס את חרצותה אשר כרין עשוית ויחול לצוף — בבח ותח — האמת על רצח קנדי, רוחת, חדוערת סמחח את הגולל על הפרשת חעומה, אולי מחור רצון כן, "לגרש את חתיבוק" ולסודר את האחירה בציבוריות האמריקנית.

הדמיון והשינוי

כלות חכר, מה בין פרשיות אלו ובין פרשת-הטריגייס ניקסון? מה תהי שדוח ומה תהי חשונג? גרי-השונג — וחדוש — תח — תח שלחביל מנוס הישר וטמנורגיון חל-השנים אשר מנחו לחור גבלים לבחל את טסקו-הסידית ולנצל את שישח, חית ניקסון ספער מערב אישים, במימין אפילת, אשר חתרו תחת עיס, וחוליתס חמסוכים חמסוכים של חורש-האחיה, חאמריקנית וחמיון שיש בדי, לא בולל, חיר-הסידית, חליליס שלו ושל חולח, כח מעלות למאורח כסס, חור-החיות, נשיח חסעוד כסמוד נכ

في سنة ١٢٨٥

השאיפה :

[illegible]

בלי מדינת

שגריר באבוס

[illegible]

100-443888-100

سید

העולם באודני

לכל עיתונאי, תחום השיפוט שלו — יש מי שמסקר את ענייני הכנסת, אחר, ה"שטח" שלו הם עניינים מוניציפאליים, יש, כתבנו בגליל, יש, סופרנו ברומא, ה"שטחים המחוקקים" של מיכאל גורדון, בחור תל-אביבי בשנות העשרים המאוחרות, הוא העולם כולו.

לצורך עבודתו הוא אינו מסתפק בחוקות, אינו מגיע על בסיס סילונים לזירות המשבר העולמיות, כל העולם מגיע אל שולחנו הסמוך לבגדניה עם הנ"ך עם סידור של "שלי"ג ושאר ספרים מימי הביניים, על בסיס הנשירים של גלי האחד, דרך מבשרי הדור וקטלם הסלחנות.

מיכאל הוא מה שנקרא ב"ה הקריינים קטן, אה הוואד הוא המציא בשנות נקדמון רוגל, חובב המונחים המדעיים קים ומבלאות הביצועים הצבעוניות, באשר היה אחראי למחלקת הכינוי של רשות השידור.

מחלקת מדיניות בצבאות העולם, "מקשיבות" ומקלימות שידורים של מדינות זרות, לצד המחקר שלהן, אבל מיכאל עובר בשפה משלה, יש לו ברמסות של מועדי שידור התרבות והחדשים של תחנות השידור בעולם, הוא מאזין, למי תחום העיתונאי והאינטרס המניעה אליו בחינתו נציג סוכנות ידיעות צרפתית ועובד, "רשות השידור".

בצבא, כל אדם יכול, בעזרת מקלט טוב, לעשות ברבר הזה, התרבות מרחיקה בחלל העולם ללא, קוטידיאן, אלא שיתחש העיתונאי הוא הגורם המבריע המניב חדשות ב"לעדינות" סן הווארד הוא שהוא נחלת הכלל.

בצבא, בא לו, למיכאל, מקצוץ המיוחד בירושלם, אביו, אחד מעובדי רשות השידור של עיתון, "הארץ", נהג להקשיב בימי מלחמת העולם השנייה לחדשות ובידור העולם על הנשעה בידור הקרב, בעזרת מקלט סטט, לרשום את החדשות ולמסר אותן למסגרת למערכת בשעות הלילה, בימי מלחמת העולם השנייה מרס החסמה שירות הטלסל של סוכנויות הידיעות, וגורדון האב היה על בן מקור ראשוני ומרד של חדשות.

אביו, ובד לו שבאותם ימי מיתות של אל-עלמין, של הקרב על מוסקבה, של הבליץ על בריסביה, נמצא עתה ב"שטחים" רבים שהיו מאוינים לתחנות שונות, בליל תחנות בדמיון, בשעות הלילה הקסמות בדי לרשום מה קורה, כי

קול העולם באודני

מאת ג'ורא מנור

בין קברניט למגדל הפיקוח

חדשות בדיון המגדל היו רק כשעה 7 בערב, רשתות היו קטנים ברוב כשעה 3 ושלשונים בוקר לעכדת, הכדור אחד בזה, ואחר שמה שזה מקום להשכים לפני לסמו למליבה, מאין ל"ב.בי.סי", ורוסל וחלחל את הדת חומי של על סתק קרובת אמש בשעה חדי האוכל הקיבוצי, לתועלתם של הברכט.

אביו של מיכאל היה מרחוק רוב ימי לבסא נגללים, הוא ידע שסוף לא מסתובב ובעזרת הדיון מצא לעצמו תעמולה עיתונאית מניינת ופועלת, התקשבה לתחנות העולם היחיד חלק מחלי בית גורדון, כאשר חור מיכאל סטודיו בנצחל הפך הדבר לחביבה.

סוף קריירה — ותחילתה

כדרך המקרה המזוה, תחילת הקריירה של מיכאל קשבה חיתה קשהה בסיום הקריירה של שגריר בראזיל בישראל כדילומאט, ומעשה שהיה כך היה: לפני כחמש שנים האזין מיכאל לשידורים שונים ולטעם שסע ותרעה דראמאטית של דיון ריו דה ז'אנירו שבישרה על הניחה שם, מיכאל, חידש שעות דבות, (אנגלית, צרפתית, רוסית וקצת ערבית גורמית), אינו שומע מורמגוניה, כי לילות בואו מה משר תורעה מבראזיל והקשר עם שגריר אותה ארץ בישראל חששתי לו במלפון את התקלטה.

השגריר האזין ואמר: בן, אחת צורק, זו תורעה על דילומט השלסון, חותן סוף הקריירה הדיפלומטית שלי, ויחיד מיכאל חיה, מקום עולמי.

מיכאל אינו רק עובד רשות השידור אלא גם נציג של סוכנות הידיעות הגדולות, ששדרתה מצוי כססר לירחון, דרך תל-אביב, של סוכנות מניעת ידיעותיו של מיכאל אל העולם כולו.

במחלקת קליפון חיה מיכאל לעשות תקשר וחידר בין חנישה, מקאריס, לבין העולם החיצון, הוא חיה חיתויה שולחיה לקלוט אל חלחנה חסונה בכפר מאוס, ממנה שודר נאומיו של הנשיא המרד, "נחשבה כמח" ומחל אביו היצין לכלי התקשורת כעולם.

דיוקנו של האמן כמעליב הקהל

על פטר הנדקה, יוצר "שחקנים נגד הקהל"

מאת רות חזן

המופע, "שחקנים נגד הקהל" (במ"ק קר), העלבת הקהל, המועלה בי שבוועת אלה על ידי תיאטרון התאון הירושלמי, עורר תגובות שונות בי עיתונות, יחסית — רבות יותר מ— שאר הצגות הרצות עתה על הבמות, ואת כניאה, לא דווקא בשל משה למת ההצגה (שלא ראיתיה עדיין), אלא בשל גודל החידוש שבמחזה עצמו, מורדתו המתגרה, המכה ב— הרגלי הראיה שלנו כצופי תיאטרון... התערבות ווטא סביב ההצגה היא הזמנות נאותה להציג בפני הקורא הישראלי את בעל הדבר, את, מעי, ליבי של הקהל" עצמו, הוא הסופר המחזאי הגרמני פטר הנדקה.

עובדת היותו גרמני, היא הסיבה והייתה שמעט אותי מעטות זאת עד כה המושגים הרבות ורמזים אינם מתיישבים עדיין יחד בתודעה, והיינו מעדישים להתעלם מהרמזים, לשתות בתחומי תרבות אלא ש— קשה מאד, למי שעוסק באמנות תיאטרון, להתעלם לאורך ימים מהאדון הנדקה, אשר צעד זה (חוא ביס בן 33 חיה בן 23 בסך הכל שמונתו הראשון, "העלבת הקהל", עבר את במות המערב במחזות תאטרון (האש, נחשב כיס לגאון התורני של תיאטרון ח' מערב, לירושלם העברית (וואט) — לא דווקא בעד) של ברבס, קטק, מספר, לנשוא דול מתחזקות תפישות, בתביר עז נבבדים כמו ה, דראמא דברי תוריק-קריק, מעדישים לו מות ככה שנים תרבות, שלמות, שחקנית צמרת כדאן מור וגלמה גיקסן, "מנות" לשחק באתר ממוחזרת, במאים במים ברוק ומלשון דואים בו האגר.

לבד מרומזים, ברבי שירה, תסריטים ו— מובלעצפיק, בחב איש מורה זה מספר בבדי כל מחזות, כל אחד מהם נחקל בכשורה כחשבון חידות מעורר, מה הוא אס בן שדרתו האמנותית של הנדקה? מדו ת, קווי, "שפן-קסטיס", שהוא טומן בכובע מחזיון.

הבמה מייצגת — במה

בשביילגו, המדדים לנו בנחת אחר שינויים בתיאטרון העולמי, המחזות תחיש גים מניעים אליו באיחור של בעשר שנים, תהיה תוא אגרו קשה למישהו, הקריאה במח' וחור קשה למי, שחיי עור לא חוצצו סה, עוד לא קרנו עוד ובעד מן חיה, אן אין זו הסיבה ויחידה: במחזותיו לא המצא לשלם שיחה, עלילת מתקבלות עליו, לא בחר ששש בועדת, לא בן בגד אביו, לא שלם אביו, שום דבר, שהוא בבורה ביגראמאח אישית, (מסכאני נתקל בשעה בחיבה בנבוב של סיסר, של משה מקובל, אני מיד מר הצידה, ללחון אחד, לנח אחד... או... אדם הנבס לחר ואומר: שלום, וחסון עונה לו מיד: שלומי טוב, במחזות — תי, זה משה מוזהר, מוזהר, עי אחד, זה עולם אחר, רשעות, כל, מחזותית הצורנית, שולט על במה: "האה, העלבת הקהל" כחתימה לומר שחידאמאקוניות הישנה היא של המאח ח' 18, ואינה מספקת אחת, שאני יכול לשאת עוד, את המצב העקרוני, בו גמזאים וחקנים על הבמה במחזות לעומת, וכוכית כביכל מנסים ורובן אחר, וכחזרות ח' סימן למחזות אחר, "ההבמה מייצגת" במקר, ומאקריס שעל תוכנה (החשיפה) — אפי, ימים של מפת, זה צריכים לעשות ככה (חילס) לא תואם לשלחון, הארץ, כבדות ומסר, בלתי מורגל ובר, שחקן, תובס, לאולס לא יוכל לעתה בשום אופן, שלטי, שובס התחולל ח'.

סיסר, שידע כי לטי, שובס, תציבם מה סועל במה, לצורך המשחק... כל ואז קחים דברים במחזותיה, הם אפילו דראמאטיים ונרומסקיים במיוחד, בעצם זו עלילת אהה אורח: שידורו של ארט, פרצטר, בושד חשיבות, יכולת סעלה, באמצ' עזת השפה... מחשבת מורה, תאמר, שהי בעיניו השפה חלי בעיקרה קשר, גשה, מכי קיד לריתוח בושד החשיבה לא בעיני הנד' קו, כיניו השפה, סקולריות, מסבנות ח' לשון שהמביעה אסילו תבניות ודקדוק, הם — דריל, מכשי עניינים אלים, אילוף ל— אורחות בורות.

נודת אני במקור ישראלי אוסימייס, בו נשאלה השאלה מדוע תלמידים בני עדות מהמרה מגלים סינר בבוסד החשיבה ח' מופשטת, חושבות ויחוח: האשים באימנות שאינו מפרכות אל יוקטות, תידישע מאמע, מן הטיפוס המערבי, אינה נותרת מה מיום תליה, מלחל כל סעולה בשלל מלים: ונה, חולב של בובלת, ונה הייסות, בן, לומר חיל משור יקומו את הקשר קספאר טוף סוף דבר, צמנים ללמיל, בין חומעות קונקרטיס ח' כר, משיגים מאמן את כושד החשיבה שלו, רך, דוחה חיל משור יקומו למסגרת חק, שקדיות, מעמסם את כושד החשיבה שלי — חיה אומר הנדקה.

אדם לא נולד לתענוג

אך בחלק השני של המחזה משת' נח תלמינה ותפשימית ראשית, מניבים ח' קספאריס ששל הבמה באורה אימנתי, כלט חום בדיק לראשון, כלס מרצית, אן הם מכריים בחזנותם הגורסות את רבריו של קספאר הראשון (הנאם עתה לחור מיק-רדיון) לדי ערובות בן נשנתו מסמססיו של הערבים, אן הם מניעים לדי סיסור רגיוני, אן מליס תמונה, אן שומעים משה טיס כמו: "הקצין הוא ערובה לתחלחל", הערבות מבריקה, ותועמלות משיחה, אדם לא נולד בשביל תענוג, שולר, אן גרוע מוח: "שחזכרתי מבריס, רנרעם יחור מבישעה שממס באגדור", "שיחות פית ח' מוטטטוט המספיקים שווים על הגולגולת, אינו סיבה לתלמות על חוסר סדר", תסי, חסל המוכנסים לאף — אינם מניעה בחיק והאמסטיק, חשית של מדינת-כשירה.

מחאם מסס קספאר את שטף ידיו, רשאל: "כמו שאמרתי כרגע? אילו רק ידעתי מזה שאמרת, ח' עתה, איני ידע עוד שחיי, הוא אדם שבור, מסיסור מחזקליס ח' ל, תובלב, להוטורה, מניעים לדי סביונותיו גשורת, המסר מכת בו ומליה, ותבט משהי כח חור עקרת ששנת של הקספאריס הערבי רים כערבובית גמרה... מוכן שאין מניעה והוכן יכולת למסור את כל התברקות ח' המצאות, המצוינות של המחזה, אן דבות, בצבצ רבות יותר מנרעין הסודי.

יש לומר שמאמר זה, המציג את המחזאי חוא גם אולי מאמר סינר, לרבר של הנדקה בחדשות, זאת כשום של חדשן שחזרתה במאפנת אחת אל ליבא, מאבד מר מחז' את וטאריסיותו, מלש, ברשור קספאר מחזות ח' אורחיו של הנדקה, חוצצו את חסם, ודריסבת מעל לאנטי, הוא אולי המבריק במחזותיה, הוא יחיד, עוד יחור מקדשו, אן גליגול אילום — נשח, לרשיר, גם הוא שוסק בביסר שידורים משיג השפה (המבוסס בני האדם לחיה, אן השמיות המשיקות בו נשאות, שמה של שחקני, עבר, ממומססיוס, בום (כמו אילובס ברנגר, איך מן שריוחיה), ח' לרשיר, חור, ותמאוריה בן פחיתות, חוצצת, שודא כטיב, רשח מקו, חוא כלל ואת, שום משה, מברא, חלסי, חלסון, המוח מוצג עתה בכל חאטותי, והבואה, חוקלה חוצצת, בו עמוס, חלסון, חוצצת, חוצצת חור — עלאיס.

מודעה והבהרה

בחסדי אללה הרחום והרחמן

במנוסת הבגידה האשמיית של המלך הקטן שוב קוראת למשא נמתן עם הכופר הציני ימ"ש על בסיס פשרה טריטוריאלית, להפ" קיר ארצנו הק' מירמס לרגליו. ענין עצה ותפירה ומבוססים ועוברים מן העולם — והיא בטלה בעקבותיהם. אין אלך חים וזלת אללה — ומוחמד הוא נביאו.

ארצנו הקדושה והשלימה לבני-ישראל הוריש אללה הרחום וה" רחמן לדורותינו. דין מוחמד בסיף וכל המפקד "חלק מחלקיה ושעל אדמתה, כמצוות בעל הגויה, כאילו מפר את הברית ונכרתה הנפש החיה מעם הקהל הקדוש.

לא נפקיר אדמותינו לרגלי הכושב הציני, ולא נשיב חרבנו הקדו" שה אחר — עד אשר נשוב אל יפו, נחלת אבותינו ההיסטורית מזהר דור ועד אשר נשחרר את רמלה ואת עכו ואת חיפה ואת באר-שבע, שהרי המה בשר מבשרנו ועצם מעצמותינו.

ובירכת אללה הרחום והרחמן מלווה את אחינו גיבורי התהילה, לוחמי החופש מחרים נפשו למות במעלות ובקריית-שמון ובכל מקום אשר רגל הכושב הציני תדרוך בו — המה מקדשי שם שמים ושר ארצנו הקדושה הגדולה והבלתי-מחולקת. מן הים ועד הנהר, וארצנו הקדושה אשר כבשה צלח ארצנו מיד הכופר הנוצרי לתניה לזרעו אחריו, והעיר אל-קודס בתוכה; ושני בתי תפארתנו עומדים בה לעולם ועד ועד דור אחרון.

קומנו על ממשלת הבגידה האשמיית ועל מלכה, הכורעים בך בפני בעל הגויה לנהות אחר דבריו. לא יהיה ולא יקום! ובא לאל-קודס גואל, במהרה בימינו אמן.

מוחמד מחמוד נעל אבוק
תקאד תחזל של מלסטין השליטה

שנורקר

יגאל גלאי

המסכת שוב מלחמה אווירית חפלהת באוירי.

בולס מדברים על המלחמה הבאה. נס אני דוצה לומר משהו מה יש, אסור? המלחמה הבאה תהיה מתוחכמת, נועות, סודרית ומשוענת. תבדות הישיות, שהמסקו לחימה ממלכתית קדומה נשכחו 35 מיליון לי גוי-מלחמה, מתבוננות לסובוב הבא. במלחמה הבאה תהיה מניעה בדיקוי אובלסית אדוהיית.

במלחמה הבאה גויה מובנים (בכר הבשיות) על שחיל-האוויר נעדר לבסוף גופו חזק. החישוב מתכוון למכנה הבא וס סיום המבחינים יקבלו המצבנים תועות.

במלחמה הבאה גויה מוזרית, מברקים, חוקים, מאימים וקשוחים. גם במלחמה הבאה נחיה, שאנו גלמים המובליקים המלחמה הבאה תהיה ממושכת, לא תהיה בידור אלא לארגן צבא מקצועי (רצון שוויכך) בלם מבני ערד שפרד חשוקה, "המפגש" חלוקי, שישלחו מניס, משך לחל את ענייני המדינה.

במלחמה הבאה בדרך חרב גורן את חלוחמים והמפדיל תצביע על גילויי התחלפות מסיים בקרב צאצאי הסבבים הנפלאים.

במלחמה הבאה יבואו ליד ביטוי כל האמצעים המבריקים והחדשים. המלחמה האחרונה של המדע במלחמה הבאה יקרו חרבה בדרים מענינים. אבל אני עוד מקוה שאינו מדינה תגוב כל את החצנה והמעצמות הגדולות ילכו לשחק שם. חשק חוז בקרסיון מתחיל להגינו אותה עורו הקרסיון.

לכל הדעות

זאב צורף

כבוד ישראל קודם

ל"כבוד" ניקסון

ה"כ" בא החלום ברכ ענין וקול כעל ברב דברים.

האם נחשבים מסע על כך איך גוראים כעת כל אותם האנשים ששיבו וחיילו את ניקסון, במשך השנים? איד הם נ"אם לאהי שאילו מנהיגי המובליקים השמיטו בשעשע פלילים, והכל מדי" רים שסושו שישב בבית-סוהר בשל מע"שיו אלח?

אני מדבר על המולטיקטינים? הם פ"ר עלי כל, "הרחוב" במשור אחר ובס"ר לישק מעלים הם במשור אחר. מה" קודם לא להיך את האמת (גם חצי אמת הוא שש שלם), בדוגמה דוגלר ויגלר חסר וידור של ניקסון שאמר על עצ"אם כשנאל מרוע שיקר במשור שנים: "ק אהתי דברים לא אושריבים", ויא: "היבחר חיים במבחן להגיד המליטי"אם, דברים כלתי אושריבים", ברי ש"סכל לשמור לעצמם יד תופשית למעול בדרים אושריבים.

אם הם פורשים למיגים — בתלם אקדמאים — בדרים, במלכיות ובמלחמות אחר מן החיים: או שבועות היתה כל המון ליצור למדינת ישראל דמיון של מדינה חיה מחסדי אדם ובמלחמות ש"ר בבל בנין מעשים פלילים (א, במי שבה עיון דרשתי חל: בגלל המבדק של המאפיין האמיתי? יצירה דמיונית כזאת יכולה לשרת את חק אדאגיהם של איבי ישראל מרד, אלא בן "משחר" לם פרשנים אלה ליצור למדינת ישראל את התמונה המושחתת ולהתסער ב"גאמי" ני תהוירים" של אותו אדם?

אולי עלינו לחת, שראשם של פרשנים אלה, "לא ידע" מה ידע בחבנה, ומכאן נבד נבם שמה המוב של י"אד למשור תהיה כל ניקסון. המפירות תהיה על ניקסון מאו שימש בע"ש ועוד המאמר מיקאדרי לא הספיק כנראה להביד לפרשנים אלה את המבדק לשור; גם לא העובדה ש"הועידה המולטיקטיבית לפני 6 שנים אמר כי ניקסון לאמון דוקסלה, וגם"לשבע שנים של לחוח 12 מדינות בי בחינה של ניקסון תביא למילת המפל"ה המולטיקטיבית (צארלס אשמן: ק"י סיג, עמ' 29, 1972), אה, "הדוגמים" ל"חיים" בן פרשנים לא תהיה האנ-

9.8.74

לכל הדעות

יהודה להבן

מדוע או-או?

אפשר להסביר עם ס. סב" (החומר, 9 באוגוסט 1974), כי מדיניות ממלכתית של התנהלות בשטחים עלולה להיות הדי"בה יותר משובת מאשר התנהלות, "פר"טית" נוסח סאפופית, אבל, לדעתי, מה"במה וכל אינה מחויבת בהברה "ה"מפקדת, שיש לשלול את, הנימוק הצ"ר"פ, לפי ה"מחנה"ים" בסאפופית מעל בנינו להתללות הממשלה והמעשה של"הס, ש"ב כדי לערער את אושיות הדי"מקראית.

שן, מדיניות ממלכתית בשטחים על"לח למעול בחינה למדיניות המאפידה אופיית סחוחות לשלח טריטוריאלית ובחינה זו היא באמת פוגעת יותר מא"ש"ר התנהלות, "המחנה"ים" ה"י"טוב לדעת עובדה זו ומשורם לא היתה אלא להכריח את הממשלה להעניק נוס"מקח, ממלכתי" להתנהלותם וזה ענין"בן אגד עירער ישרות הים הבריטא"ר"טיים, "שלי"ת משפחות המעשה שלהם בחוח האחר אינה מבטלת ולדעתי גם אינה צריכה להעניק מן העין את המע"מעה השליטת של המעשה בחוחם ה"אחר.

אין ספק, כי עיקר המערה מתנהל על שורח הדיניות ועל עיריה ואלו הצורה, בה מתנהלת ביניהם ו. אין לה תשיבות אלא אם כן היא מוקצית של הסגה ה"עירם וצריכים, אולם יחסינות צורת הפעולה עלולה לערער ליסם לאל אה"מאפידה לינה כסיכוי הצלחה מבררים את המאבק למען הסגה היעדים המדי"ניים המוחזקים. כללים משפוח: שפידה ישרות המוקראית היא על ס"רוב תנאי מוקדס לניחול משיבה מוצלחת למען מדינות צריה.

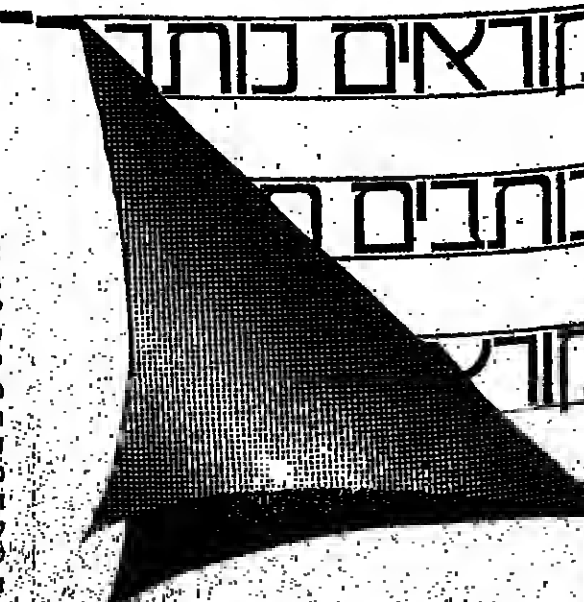
אשר בסוריים: דווקא מנקודת ראות זו, המפירות של ניקסון היא נבחון ה"דימוקראטיה האמריקנית, כי היא עניש על הפרת כללים הטריטוריאליים המצוירים. ה"הסגה" יקסל ליתנו משגי עולמות — כלעט בסוריים המוקראיים וגם"השטחים בנוכיות של אושריבים פולטי"אשר, אני מקפיד להגין, מדוע יש לה"קל ראש במלטיה למאפידה וליאות בה הסגה פולטיט משובה שאין לשלול את הוכח לעריבתה.

פה שם לגיטימה של או — או? גם בקביעה לתסביר את המלטיה במדיניות התנהלות, כלם מוסיפים תוקף למסב"לעירי חקת דאש בענישה בדמוקרא"סיה י"ש כי ששולל את המעשיות המ"יטח של מעשה-סאפופית — זה טוב; ליש מן שמוקדס גור חסרת בללי הדמו"קראית — וגם זה טוב; ריש מן ששולל את שנים — וגם זה בודאי טוב.

הסגנון והמעם

לכבוד משרד, "החומר"

החיים אינו מתחייב מכתבים למשרת שמלכתם בך. אך המעם חש אי דחי ע"ר לברכס על הישגם התוחלת חבולת דגל בגליון מס' 32 מיום 9 באי"גוסט ש"ה. בתנאי למלחמה משרי עטו של תישור מובל, "התנהלות חלן דאש", המעיד לא רק על טעם האגון של פלילי אלא גם על כתיבתו המפ"לח מדינת האוישים של חוגי נכסים בעלות ה"מקצות העליל כעלם, להאבילות את הוהבות וצריקת וב"יחידות ה"ח"ה המאפידה בחיפוש מרשפים בבביו"חוח, שח"י אה אין הוא מפי"ר שם במקטקט אלו מקרב — אה בלן — אד יכול הוא בעיתות ח"ה המכבר את עצמו את פט"ר לחיך שחור על גבי ל"ן סעצא אחר — רק אחרון — ב"התנהלות חלן דאש"שאנו אלו המ"ן (כחצי חשק) לנאין התנהלות חלילי התחלוקה במאפידה אלו ב"התנהלות"לעירי.

יותר שלילית מקודמתה הדינית. נכון שהנהלים המוקראיים אינם ב"בחינה קדושה, יכול להיחזק מצב, בו אין כל אפסדות מעשית לנהל מאבק פולטי"באמצעים דמוקראטיים — כמו למשל, ביון של הקולונלים לפני התמוטטות שלטונם. אבל בישראל אינוי מבר גורם פולטי"דאוי לשמו הערע, כי כל הקי"צין של המאבק בדרים ומוקראיות, כל עוד מבקשים לשמור על כללי המאבק הזה, הרי בהחלט ייתכן, שממשלה הנ"עגה על תמיכת הרוב תנהל מדיניות של"לית ומוקד, שתסע באינטרסים של ה"עם, בעצם, בעניי האומיצייה — בתוקף עצם מחוח — מדיניות הממשלה היא חמדי מטטית ושלילית, השאלה היא רק של רגה השליטת, ריכזי התגובה על מדיניות הממשלה הייכות להקבע לגבי כל מקרה ומקרה נבחר — אולם לעניות דעתי, רק במקרים קיצוניים ביותר יהיה פוגד, שסביר כוחות השמאל תחגשו נטיה לחגי ע"י נוחית הכללים הדמו"קראטיים. שהרי הפיפון כיכית, כי הפ"הם הנבגים מבטול הדרים המוקראיים יותר מברכים אחרים.

למרב הצער, יש הנגדים אחר המע"נה המאפידה של הים, לפיה מה שמור חר המפונים למען חסרת עקורי בירום ואיפיקת או גר הנשול במיחת רסית מותר גם להתנהלות סאפופית. אין כל דמיון בין שתי המעלות. המפונים למען התחרות על עירי בירום ואיפיקת ביק"י"ו להניע את הממשלה לטנוח את ה"ה"טטה ולהיך את שובם, ולא להמר את התהלתה. זוהי המפנה פולטיט לגיטימית, ביצאה לרחוב", ואכן, באמת אחת היא באיה רחוב או באיה מקום נצרכת הפ"גה מעין זו, לעומת זאת, המהותיים של סאפופית ביקסו עובדה (כפי ש"ר"ש למיניהם אנשי קריית-אדבה) ולהכ"עיה מהמחלה ביניהם בנינו למרינותה מ"התנהלות המאפידה, להשלים עם עובדה פקרה מעשה פשוט מעיקר, אך בודאי יש משהם פסול בך, שמעשה הנוגר אה והגלים המוקראיים והפילאמנטאריים ייעש בחסות תפירות הפילאמנטאריים טטה ולחתי, יכול גורם פולטי"אחר את אחר לתחילת מציול ימלא אחר הוהבות והפסול על מציול במסטר פ"ר למסאדי-דמוקראטי, אבל פירוס החלטה הוא יותר על הוהבות המובכותות למי"עוס במשור מעין זה, אלא שסחנה, "המ"ת"חלים" יקסל ליתנו משגי עולמות — כלעט בסוריים המוקראיים וגם"השטחים בנוכיות של אושריבים פולטי"אשר, אני מקפיד להגין, מדוע יש לה"קל ראש במלטיה למאפידה וליאות בה הסגה פולטיט משובה שאין לשלול את הוכח לעריבתה.

פה שם לגיטימה של או — או? גם בקביעה לתסביר את המלטיה במדיניות התנהלות, כלם מוסיפים תוקף למסב"לעירי חקת דאש בענישה בדמוקרא"סיה י"ש כי ששולל את המעשיות המ"יטח של מעשה-סאפופית — זה טוב; ליש מן שמוקדס גור חסרת בללי הדמו"קראית — וגם זה טוב; ריש מן ששולל את שנים — וגם זה בודאי טוב.

מדיניות חלופית

בראבו בולוף

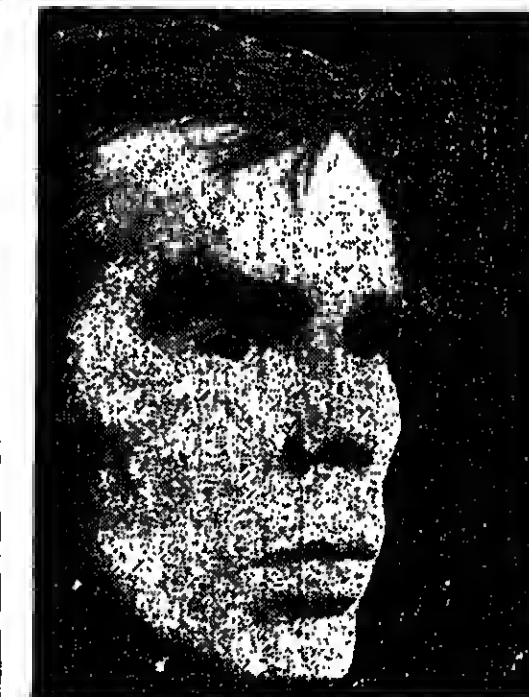
אסתר בליוף

ולקוח נם מכר חיטת את חמיקרופון ואת חשימוש
 ושדקיות הרוח פחחו השמעי קולות חשתיה
 האכלה, ראויה בחולל לחיות מקטעים
 משורים בתקליטות עמלולים של כל תחנת
 ידור תמכבדת את עצמה.
 ידור תחנות בלתי-תחנות מין מושבי-האכן חקשים
 כל האמפיתיאטרון לבין חשקון תמקשים חזה
 הקריקאטור לזותה תכשרים מוטחים חושב
 השמיעו על ידי אשתו). ליל חקץ חסה בכמר-
 המאמנים מוטחים ביותר לחופסה באמפיתיאטרון,
 ולסם נם כאן וגם כקטירה תכרחי לראוג לסדור
 חושב נוחים. וזהו סוף אף חלופה אשיות
 תחית בלבד, וזהו לאחוריו שם חלופה בנשה.

ביתו. מצי"ר כבר חפצו למאורע שנתי סטורתי כמעט.
שנה מניחים לפני, המוחזק הקלה של התנועה הקיבוצית
ת את יצירותיהם ואת ביצועיהם — ויש במחלוקת מה
ראות ולשמוע.

[illegible]

מחול אינו מסתיים כרצת. גם לאחר מותו
משכי אותלו (יאיר ורדי) לטלטל את גופתו של
חובתו חמתה (אסתר גולד) בעזרת יאנו (רוניר
יאנט) – ואני מקווה שהרבות ו"חברת קדישא"
ישימו עצות על חילול כבוד חמת...

לען באטלר

62 תצוירס של חיים קלוט צייר ישראל תחולק את
תנו ב'דיס לאריי, תן חסיד עבדות שטוטס ב'34
תנו עבדות תאמיר וזו תיבול ביסם אים בבית
ההלנה רובינסיץ' של מוציאן זל אביב

[illegible]

י"ח לורץ נעלב כשמו של שרר אמנו. שולמית.
לוליו כהב מאבמר מוסרס ב' יום י' עבר, "שרר",
בזכרונות המרשעת אשר תעמולת בהג... זו -
עיוני מניעת בדזשיותו חדתיים.
ש' לחני מבענת כל שורר אשר יכתוב מחזן
נכנ"י ישרר לחסידיו תחילת באישור חרובת.
ש' אין בדעמו להיות נגעל על לשון-הע שכהא
דביע דעוה על מעשים באדוה מלמא אלמ
יניס. האין חל חוק תחיישנות על כך ו
שוקא תתנ"ך בעצמו מציטין כל שאינו מעלים את
שערס על ניבדור, אלא מאמר את דוד אורח
היומנם, תמימית המכוערת בעודתה וכן
נקוב ככורה וכל. ש' לחני שמו לורץ וזה
נכונותי ריואקיות חשורה יתבן עתתה גם
טורח את שם של אבות האומה על ידי אצורה
ל-כהב-חשור.

[illegible]

$\alpha = \frac{1}{\sqrt{2}}$

הרעיון כא לי כשהייתי — מפסד אל
של מליכי, סורה המבוכות הוותיק, מימי
רש שוק המבוכות" המזיקים ככל י
שבועו של תבוס הראשי מיהת"א
ואך ההצלי, פתיח ביטול הקיסרות" רב
ואז אומד ומחיד תחז כובעו הקסמאי רב
סוליס — רציתי לשבור מבועי. ידד
לי אמר לי שזה מיותר ויטר. מדוע לא
קנה מבוכות משמשת ואמכור אותה ע
בום תהלי? להחליט "מבוכות" וק
ותי אחת 300 דולר. כעבור חודשיים
ורתי לאחוז ומכרתי אותה באחו
בזמן...

מדוע לא להנהיג מסגרת כלכלית-אמצעי כוח
 ין קוגנים למזכירים נס בישראל? קם ועדיה
 יומם באים למגרש השוק יוחר מ-250 בעלי
 בוגיות מדי שכור. דמי-הכניסה 10 ליי.
 מורת סכום זה חקבל אח בל הטסטים של
 ככרת בעלות ושלט המורה את המזיד המי
 קש.

הקונים כנסים חנים, מחובבים כן המ-
ניות, בודקים ומחזורים, כאשר יש המ-
הם נוסעים יחד למוסד לבריחה הרכב וני-
ל למשרד הממשלתי ומתאים כדי לחתום
! העוסקים, שלם, חסל סדר קניית מכו-

דגלים צבעוניים מקשטים את המגרש
צרים. יחד עם המוני הקונים, המוכרים
”קניינים” את אווירת השוק העליונה.
אלברט ונח להכנסת של 2,500 ל”י לש-
ע. הקונים נהנים ממחיר נמוך שאינו כולל
זי חיוור וכל. נהנים.

חובל למצוא כאן מכונית טעורה מכרישה,
דל שידע ימים טובים מאלה, מכונית קט-
נה ביוניקה או נדולה — הכל לפי רצונה.
חנים חובה בחורש, מצאה כשרה, וב-
גד לשווים — מחר לעמוד על המקד.

סונים, מוכרים ו"קביצרים"

ממורת 10 ל"י - טפסים ושלים

דו-מיני - המכונית והשמלה

יותר מ-250 מכוניות בשבוע

177

[illegible]

התפטרות ניקסון

[illegible]

נצחוננו של העקרון הלגליסטי

א כל יוש גם צד שווה. חן כחמי-הגולל
על חקירת רצת קנדי, חן במאכ-התפלה נגד
ניקטון, ניצח חקידון חלנליסטי שהוא סימן-
חיכר מוכחש של המדיניות האמריקנית. ב'
מקרה הראשון, הנצחון היה על-ידך השלילה:

בלי

דעה

סוף מעמוד 15

סוף מעמוד 7

על בגרות חדשה

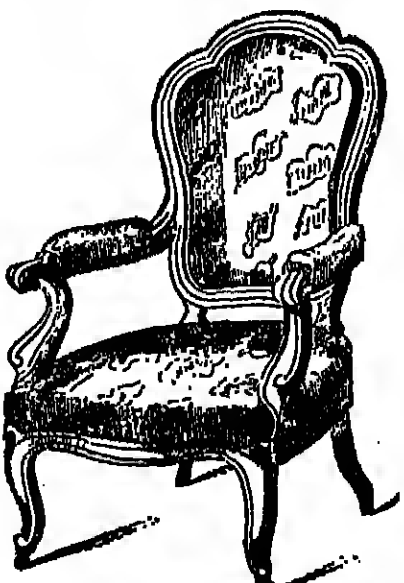
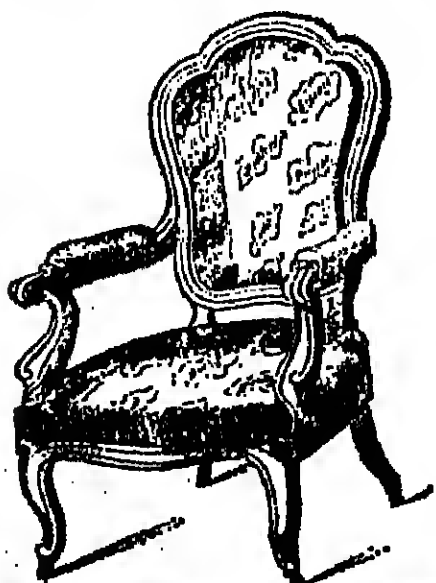
וויתרתי ארצות אחרות. הייתי אומר כי: כיוון שניקטנו סדר ופעל האמת, וכיוון שצפצפה ארצה"ם תקדיש עיניו אוחז צנאית בדיומם – יזיקו חרבה לנחותה של הדיבריו קרעטת החרבה אצל אס דעריוו ובשריוו ואופיו של אדם כניקוטן נחשבו הגומר' ביני ביני שיתר' לאינו ארמיניס במחרו בו 68' ו67', ואס, אמיד, ה,מורמטס" האיש והפולטי של ארם בלח"ישקול כנפ" בורכן שגור ונורו עשרות מיליוני' אחרים שנתקצו כערד, וזו חרבה מרכז בנות מוחת האנגלס" טאליו ויתריו של קלה בלח"יכוחת ארמיניס. הרפובליקת הארביקניקת פקת כחור'יניס, ואס נאט"ו שבין של בורות מביית מומלאה. זו הבחינה היקרת שועקניו לה האכות", מרנולק, גיון אסמס, מרסוס גשורות, האמלטי, עכשיו, מקס מאתיים שנה בקירוב וקוקת רב כמלאה החלמלת בות, לחמולת חרשה, לכל תיפסל ממש"יחורח, א"ו – לבל תוקטו יתנה יקנת כסדת מס.

מאזר בחלקים אחרים של הנוף, וגם במחיצות ייתר ניתן להכניס כהקדמ. לעתים קרובות מאוד ניתן להבחין בר בהתפתחות מחלה של מחזור הדם במות.

אתה הסיבות לתבולו אצל אנשים צעירים?
זו אובדן מצד כלונות התהרים. נדל"מ סר-
מנים כמות המונות המונות שנינו בעצב
הרתי שפרח לחבנין בהם, ולאומות מתגלות
לעצמם קרובות כציעים, שכן כל דדם מביאים
אנן האתם תגרעונו לא תחתית העין וסם
אז יבליים להתסכל לראותם, אחת הסימנים
הראשונים למחזור בוימפנין א' מתגלות הקי-
צות, אכן, כבליים אלו לומר כי העין הוא
אנוב למצב גונו כל האדם.

עוסקים אנו כעיקר באלה הקשורים במחזור חם תרנ"ה:

ש"ס: שחרור; ר"ר קופטר, דרשה נא לי לשאול שאלות שרירות: הניתן להזיק מצמצם הקנינים מפקדוהו לגבי מצב היחידהו כדליל ע"י ארץ? ת"כ: כן! כי הן תהומות ברוך תפין ארצות, הן נאווה מוצא כמי יתר דקדמת להות, ארשדות, למשל, ארץ למעשה תליק מן המות, ואכסר און במחנכיגה בן ששויים און גללות כליות הקשדותו במות, כפרם אצל תיבוקת, שדרי און מבעלם צעב הרחית המחבר את תרשדות עם אמות. כן כיולט און להברין כששויים כחוצאה מוכסרת כית-קלות ככלי חם לשן העין

יָוֶם ה' — 22.8	יָוֶם ד' — 21.8	יָוֶם ג' — 20.8	יָוֶם ב' — 19.8	יָוֶם א' — 18.8	יָוֶם ר' — 16.8
15.00 אנגליה לקראת כיתה מ	16.00 בחצר הפלמ"ח — 15.19 אנגליה לקראת כיתה מ	16.00 מח שאמיר מספר על קלוסי והחוריים 16.19 אנגליה לקראת כיתה מ	16.00 עודד האפי והחור אלברסטיין מספרים ר' שירי 16.19 אנגליה לקראת כיתה מ	16.00 מלאכת יד עם בחתי שודאל — תרצנים 16.20 אנגליה לקראת כיתה מ	16.00 סיפור — צייד הוד ברזווים 15.15 מת שאמיר מספר על קלוסי והחוריים 16.28 משיחת עם גרצל גרצל שירי — ע"לילים מש' לישימי
16.35 סרט — ללא ידיים 17.00 סרט	16.40 חזרת הטכס — ה' 17.00 סרט	16.35 בקי ידוע עם יוסי שירי 17.00 ציוריות	16.38 אהרן — זמר עברי החזרת	16.37 סרט — עשרות אלמים 17.00 שמואל — שיפור 28	

בשל הסנקציות של עובדי השידור לא קיבלנו בזמן את לוח שידורי הטלוויזיה. התכניות תתפרסמנה בעתון היומי.